

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2182/08
09.03.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", које заступа адвокат АБ, против оспореног решења туженог Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије бр. 07-00-114/2008-04 од 27.02.2008. године, у предмету приватизације, у нејавној седници већа одржаној дана 09.03.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење Агенције за приватизацију бр. 10-392/08-149/04 од 20.02.2008. године којим није прихваћена пријава за учествовање на јавној аукцији привредном субјекту "АА", организованој ради продаје капитала "ББ", шифра аукцијске продаје 220208-1986.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је исто незаконито услед погрешне примене материјалног права и то одредбе члана 12. став 1. Закона о приватизацији, члана 84. Устава Републике Србије и члана 40. Закона о ревизији и рачуноводству као и погрешно утврђеног чињеничног стања. Сматра да позивање на одредбе Закона о рачуноводству и ревизији као основ за одређивање испуњености услова за учествовање на аукцији није ваљано и правно оправдано. Указује да стриктно тумачење Агенције одредаба Закона о ревизији и рачуноводству доводи до закључка да учесници на аукцији, према члану 40. Закона о ревизији и рачуноводству, могу да буду само домаћа правна и физичка лица. Наводи да држећи се стриктно овог тумачења, Агенција за приватизацију директно крши Устав Републике Србије. Позива се на одредбе члана 40. Закона о ревизији и рачуноводству којима су наведени услови које Предузеће за ревизију мора испунити да би се бавило ревизијом у Републици Србији, а никако о оснивачима друштва. Сматра да се куповином предмета приватизације мења само власништво над њим, а дозволе за обављање ревизије остају у оквиру предмета приватизације и након промене власништва, односно приватизације. Предложио је да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган изјашњавајући се на наводе тужбе, у свом одговору, оспорио је ове у целини, те је остајући, у свему, код разлога оспореног решења, предложио да Суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, разлога оспореног решења, те одговора на тужбу, као и целокупних списа предмета ове управне ствари, а у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према образложењу оспореног решења произлази да је тужени орган, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, на које је примењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, основано нашао оспореним решењем да првостепеним решењем није повређен закон на штету тужиоца. За оваку оцену и одлуку из списка, тужени орган је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Ово стога, што је одредбом члана 40. Закона о ревизији и рачуноводству ("Службени гласник РС", бр. 46/2006), прописано да Предузеће за ревизију мора да испуњава, између осталог, и услове да овлашћени ревизори или предузећа за ревизију, као оснивачи предузећа за ревизију имају већинско управљачко право као и да имају дозволу за обављање послова ревизије. Како је у поступку провере поднетих пријава, Комисија за спровођење јавне аукције утврдила да је пријава правног лица "АА" овде тужиоца непотпуна, те како тужилац није поступио по захтеву Агенције за приватизацију од 13.02.2008. године и није до 19.02.2008. године доставио доказ да правно лице испуњава услове за обављање послове овлашћеног ревизора у складу са Законом о ревизији и рачуноводству, то је правилно налажење туженог у оспореном решењу да добијање и врста предметне дозволе треба да буде у складу са важећом нормативом Републике Србије, а не земље порекла купца који је страном правно лице, јер једини начин да оно постане купац јесте да исто буде регистровано у Србији, односно да је као квалификаторни услов у конкретной ситуацији и испуњеност услова утврђених наведеним чланом 40. Закона о рачуноводству и ревизији.

Суд је цени и наводе тужбе, па имајући у виду утврђено чињенично стање нашао да су исти без утицаја на законитост оспореног решења, будући да су исти наводи били изнети и у жалби на првостепено решење које је тужени орган у потпуности ценио сагласно одредби члана 235. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01).

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 09.03.2009. године, У. 2182/08

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК